

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Bjelovaru-Stalna služba u Daruvaru

Stjepana Radića 27

43500 Daruvar

Poslovni broj: P-921/2025-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru - Stalna služba u Daruvaru po sucu toga suda Damiru Palatinušu kao sucu pojedincu na temelju prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Narcise Bukač, u parničnom predmetu tužitelja Krunislava Josipa Petrović, Brezovac, Vidikovac 81, OIB: 37575342131, zastupan punomoćnici Mariji Petri Sokač odvjetnici iz Križevaca, protiv tuženika Zagrebačke banka d. d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupanog po odvjetničkom društvu Porobija & Porobija, Zagreb, Iblerov trg 10/VII, Zagreb, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 5. svibnja 2026., na ročištu za objavu presude 26. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe u pravnoj stvari tužitelja Krunislava Josipa Petrović, Brezovac, Vidikovac 81, protiv tuženika Zagrebačke banka d. d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, radi isplate, sukladno podnesku tužitelja od 20. studenog 2025.

p r e s u d i o j e

1. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA D.D. ZAGREB, TRG BANA JOSIPA JELAČIĆA 10, OIB: 92963223473 da vrati tužitelju KRUNISLAVU JOSIPU PETROVIĆ, IZ BREZOVCA, VIDIKOVAC 81, OIB: 37575342131 na ime pretplate po osnovi tečajne razlike u odnosu na ratu u trenutku isplate kredita iznos od 1.855,36 eura / 13.979,25 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koje teku od dana svake pojedine uplate tuženiku do isplate ukupnog iznosa, po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate od 15% godišnje do 31. prosinca 2007., po stopi sukladno odredbi članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima od 14% godišnje počev od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011., po stopi od 12% godišnje od 1. srpnja 2011. do 31.

srpnja 2015., po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi zatezne kamate određene uvećanjem prosječne kamatne stope za stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sukladno članku 29. stavak 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, a od dana 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućim od dana dospijea svakog pojedinog iznosa pa do isplate kako slijedi:

- na iznos 1,82 eura/ 13,69 kn tekućom od 10. studenog 2008.,
- na iznos 6,04 eura/ 45,52 kn tekućom od 12. siječnja 2009.,
- na iznos 8,75 eura/ 65,94 kn tekućom od 13. veljače 2009.,
- na iznos 10,53 eura/ 79,31 kn tekućom od 13. ožujka 2009.,
- na iznos 5,50 eura/41,41 kn tekućom od 15. travnja 2009.,
- na iznos 5,69 eura/ 42,90 kn tekućom od 15. svibnja 2009.,
- na iznos 3,99 eura/ 30,05 kn tekućom od 15. lipnja 2009.,
- na iznos 4,29 eura/ 32,29 kn tekućom od 15. srpnja 2009.,
- na iznos 2,96 eura/ 22,30 kn tekućom od 13. kolovoza 2009.,
- na iznos 4,68 eura/35,23 kn tekućom od 15. rujna 2009.,
- na iznos 2,45 eura/18,45 kn tekućom od 12. listopada 2009.,
- na iznos 3,57 eura/26,89 kn tekućom od 11. studenog 2009.,
- na iznos 3,76 eura/ 28,32 kn tekućom od 15. prosinca 2009.,
- na iznos od 7,56 eura/ 57,00 kn tekućom od 13. siječnja 2010.,
- na iznos od 9,51 eura/ 71,67 kn tekućom od 15. veljače 2010.,
- na iznos od 8,76 eura/ 65,99 kn tekućom od 12. ožujka 2010.,
- na iznos od 11,83 eura/ 89,14 kn tekućom od 12. travnja 2010.,
- na iznos od 14,79 eura/ 111,41 kn tekućom od 12. svibnja 2010.,
- na iznos od 16,24 eura/ 122,33 kn tekućom od 15. lipnja 2010.,
- na iznos od 20,46 eura/ 154,20 kn tekućom od 19. srpnja 2010.,
- na iznos od 16,50 eura/ 124,31 kn tekućom od 11. kolovoza 2010.,
- na iznos od 28,82 eura/ 217,16 kn tekućom od 13. rujna 2010.,
- na iznos od 25,06 eura/188,79 kn tekućom od 15. listopada 2010.,
- na iznos od 26,40 eura/ 198,92 kn tekućom od 15. studenog 2010.,
- na iznos od 31,62 eura/ 238,22 kn tekućom od 13. prosinca 2010.,
- na iznos od 38,84 eura/ 292,66 kn tekućom od 12. siječnja 2011.,
- na iznos od 30,10 eura/ 226,87 kn tekućom od 14. veljače 2011.,
- na iznos od 33,59 eura/ 253,07 kn tekućom od 14. ožujka 2011.,
- na iznos od 29,28 eura/ 220,65 kn tekućom od 12. travnja 2011.,
- na iznos od 37,98 eura/ 286,14 kn tekućom od 13. svibnja 2011.,
- na iznos od 44,60 eura/ 336,05 kn tekućom od 13. lipnja 2011.,
- na iznos od 52,67 eura/ 396,84 kn tekućom od 14. srpnja 2011.,
- na iznos od 66,43 eura/ 500,49 kn tekućom od 16. kolovoza 2011.,
- na iznos od 47,51 eura/ 357,96 kn tekućom od 12. rujna 2011.,
- na iznos od 44,18 eura/ 332,89 kn tekućom od 14. listopada 2011.,
- na iznos od 44,67 eura/ 336,53 kn tekućom od 11. studenog 2011.,

-na iznos od 44,22 eura/ 333,16 kn tekućom od 14. prosinca 2011.,
-na iznos od 49,18 eura/ 370,52 kn tekućom od 13. siječnja 2012.,
-na iznos od 51,03 eura/ 384,51 kn tekućom od 15. veljače 2012.,
-na iznos od 49,10 eura/ 369,96 kn tekućom od 16. ožujka 2012.,
-na iznos od 48,96 eura/ 368,89 kn tekućom od 13. travnja 2012.,
-na iznos od 49,97 eura/ 376,52 kn tekućom od 15. svibnja 2012.,
-na iznos od 51,30 eura/ 386,53 kn tekućom od 14. lipnja 2012.,
-na iznos od 49,61 eura/ 373,82 kn tekućom od 16. srpnja 2012.,
-na iznos od 49,87 eura/ 375,74 kn tekućom od 13. kolovoza 2012.,
-na iznos od 46,39 eura/ 349,55 kn tekućom od 13. rujna 2012.,
-na iznos od 48,84 eura/ 368,02 kn tekućom od 16. listopada 2012.,
-na iznos od 50,02 eura/ 376,84 kn tekućom od 12. studenog 2012.,
-na iznos od 48,88 eura/ 368,31 kn tekućom od 12. prosinca 2012.,
-na iznos od 49,27 eura/ 371,26 kn tekućom od 14. siječnja 2013.,
-na iznos od 46,70 eura/ 351,88 kn tekućom od 13. veljače 2013.,
-na iznos od 47,03 eura/ 354,37 kn tekućom od 14. ožujka 2013.,
-na iznos od 50,22 eura/ 378,37 kn tekućom od 15. travnja 2013.,
-na iznos od 45,04 eura/ 339,34 kn tekućom od 13. svibnja 2013.,
-na iznos od 45,02 eura/ 339,17 kn tekućom od 13. lipnja 2013.,
-na iznos od 44,71 eura/ 336,83 kn tekućom od 16. srpnja 2013.,
-na iznos od 44,84 eura/ 337,88 kn tekućom od 12. kolovoza 2013.,
-na iznos od 46,05 eura/ 346,97 kn tekućom od 16. rujna 2013.,
-na iznos od 47,68 eura/ 359,22 kn tekućom od 12. listopada 2013., sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA D.D. ZAGREB, TRG BANA JOSIPA JE-LAČIĆA 10, OIB: 92963223473 da tužitelju KRUNISLAVU JOSIPU PETROVIĆ, IZ BREZOVCA, VIDIKOVAC 81, OIB: 37575342131 plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 500,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 26. svibnja 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda 24. travnja 2019. tužitelj KRUNISLAV JOSIP PETROVIĆ, IZ BREZOVCA, VIDIKOVAC 81, podnio je tužbu protiv tuženika ZAGREBAČKA BANKA D.D. ZAGREB, TRG BANA JOSIPA JE-LAČIĆA 10, radi ništetnosti / stjecanja bez osnove / naknade štete / isplate.

2. U tužbi se navodi da je tužitelj sa tuženikom sklopio dana 13. listopada 2008. ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila. Navedenim ugovorom ugovoren je kredit u iznosu od 12.704,90 CHF u kunskoj protuvrijednosti što je predstavljalo 58.478,20 kn prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja. Ugovorena je redovna kamata koja je tijekom postojanja obveza po tom kreditu promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d., koja na dan sklapanja ugovora iznosila 6,55 % godišnje, sve plativo u kunskoj protuvrijednosti obračunato

prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke. Rok otplate kredita je 60 mjeseci. Otplate kredita ugovorena je na način da korisnik kredita kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB važećem za CHF na dan plaćanja. Iznos anuiteta sadrži glavni dug i kamatu obračunatu temeljem kamatne stope važeće na dan sklapanja ugovora. Srednji tečaj na dan stavljanja kredita u opticaj iznosio je 4,701174 kn/CHF. Navedenim ugovorom o kreditu partije 7104344073 od 13. listopada 2008. ugovoren je rok otplate kredita od 60 mjeseci. Otplatna rata ugovorena je u 243,68 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a uz kamatnu stopu 6,55 %, a kredit je isplaćen u iznosu od 58.478,19 kn. Kredit je u periodu od 10. listopada 2008. do 1. srpnja 2009. obračunavan po kamatnoj stopi od 6,55 %, a nadalje po stopi od 7,55 % godišnje, te je na taj način došlo do promjene visine anuiteta sa početnih 243,68 CHF na 248,73 CHF. Tužitelj se u tužbi poziva na pravomoćne presude Visokog Trgovačkog suda br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., kojima je potvrđena presuda poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. Trgovačkog suda u Zagrebu, te je utvrđeno, da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima nišetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara, koji utječu na odluku tuženika što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača i Zakon o obveznim odnosima, te je utvrđeno i da je tuženik u razdoblju 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. u potrošačkim ugovorima o kreditu koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je nišetna. Tužitelj se poziva na primjenu čl. 502c Zakona o parničnom postupku i članku 138.a Zakona o zaštiti potrošača, te predmetnom tužbom potražuje od tuženika preplaćene iznose uslijed nišetnosti ugovorene odredbe o valutnoj klauzuli i o promjenjivosti kamatne stope u skladu s jednostranom odlukom banke, time da je tužitelj tužbeni zahtjev postavio na temelju dokumentacije koju mu je banka dostavila, no kako je isti laik, predložio je da mu se omogući da po provedenom knjigovodstvenom vještačenju isti korigira. Tužitelj je predložio u tužbi da sud donese presudu kojom se nalaže tuženik da mu na ime više plaćenih redovnih kamata i preplate po osnovi tečajne razlike plati ukupni iznos od 15.465,48 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine iznose od dana plaćanja do isplate, kao i da plati prouzročene parnične troškove sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporavao tužbeni zahtjev u pogledu pravne osnove i visine. Istaknut je i prigovor zastare u odnosu na sve iznose koji su predmet tužbenog zahtjeva, a koji su dospjeli prije 2. svibnja 2014. Tuženik nadalje ističe da je tužitelj bio upoznat s valutnim rizikom, a sukladno članku 1. predmetnog ugovora, te ističe da je valutna klauzula izrijekom zakonom dopuštena ugovorna odredba i ista nije protivna Ustavu Republike Hrvatske. Kamata određena predmetnim ugovorom o kreditu također je zakonita i sukladna članku 1021. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik nadalje navodi da banka nije znala, niti mogla znati/morala znati za rast tečaja CHF, te da je prilikom sklapanja Ugovora pružila sve potrebne informacije stranci, putem

obavijesti, Općih uvjeta promjena kamatnih stopa tuženika u kreditnom poslovanju s domaćim i stranim fizičkim osobama, te javno dostupnih članaka na temu "Švicarski franak ". Tuženik ističe da se od 1. siječnja 2013. kamata sastojala od fiksnog dijela i objektivnog parametra, te je mijenjana ovisno o izmjeni varijabilnog parametra, koji nije ovisio o volji ugovornih strana. Slijedom navedenog tuženik je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan uz dosudu tuženiku parničnih troškova.

4. Nakon provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja, tužitelj je podneskom od 28. prosinca 2020. (list 146-148) uredio tužbeni zahtjev tužbe i to na način da u točki I. potražuje iznos od 15.469,62 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana uplate svakog pojedinog iznosa na ime više plaćenih redovnih kamata, te preplate po osnovi tečajne razlike, dok je točkom II. potraživao troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude. Nakon toga, sud je ponovo otvorio glavnu raspravu koja je bila zaključena radi dopune postupka i razrješenja pojedinih važnih pitanja, te je naložio tužitelju da se očituje koji iznos u tužbi potražuje na ime više plaćenih redovnih kamata, a koji iznos na ime preplate po osnovi tečajne razlike. U pogledu navedenog, tužitelj je podneskom od 20. prosinca 2021. (list 176-181) uredio tužbeni zahtjev na način da na ime više plaćenih redovnih kamata potražuje iznos od 1.517,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na svaki pojedinačni iznos teče od dana plaćanja do isplate, te iznos od 13.947,85 kn na ime preplate po osnovi tečajne razlike u odnosu na ratu u trenutku isplate kredita sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na svaki pojedini iznos od dana plaćanja do isplate. Tužitelj je potraživao i troškove postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

5. U pogledu navedenog tužbenog zahtjeva sud je odlučio presudom broj P-337/2019-35 od 14. srpnja 2022. (list 216-225) kojom je usvojio u točki I. izreke tužbeni zahtjev u iznosu od 1.517,63 kn na ime više plaćenih redovnih kamata sa zakonskom zateznom kamatom, u točki II. iznosu od 13.947,85 kn na ime preplate po osnovi tečajne razlike u odnosu na ratu u trenutku isplate kredita sa zakonskom zateznom kamatom, te je u točki III. sud naložio tuženiku da plati troškove postupka u iznosu od 14.759,30 kn sa zakonsko zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude. Navedena presuda je presudom Županijskog sud u Zagrebu broj GŽ-2993/2022-5 od 7. listopada 2025. (list 280-290) potvrđena u točki I., dok je ukinuta u točki II. radi pravilnog utvrđenja iznosa koji tužitelju doista pripada po osnovi tečajne razlike. Nadalje je odlučeno da će se o nastalim troškovima povodom pravnog lijeka protiv presude odlučiti u konačnoj odluci suda.

6. Tužitelja je podneskom koji je zaprimljen 21. studenog 2025. (list 291-293) uredio tužbeni zahtjev na način da istim na ime preplate po osnovi tečajne razlike u odnosu na ratu u trenutku isplate kredita potražuje iznos od 1.855,36 eura/ 13.979,25 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa do isplate, kao i troškove postupka sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude.

7. Sud je navedeni podnesak dostavio tuženiku, te se je u podnesku koji je kod ovoga suda zaprimljen 24. travnja 2026. (list 307-317) tuženik protivio preinaci, te je nadalje istaknuo da ukoliko sud dopusti preinaku, da tuženik ističe prigovor zastare na sve preinačene iznose. Tuženik ističe da je za zastrani rok za tužiteljev zahtjev po osnovi

valutne klauzule relevantan 14. lipnja 2018. kada je donesena presuda VTSRH poslovni broj PŽ-6632/17 u postupku kolektivne zaštite potrošača i zastara je nastupila 15. lipnja 2023. godine (za valutu, dok je za kamatu zastara nastupila 14. lipnja 2019.), te stoga tuženika smatra da je tužiteljov zahtjev zastario jer je za računanje zastare, odlučan dan preinake tužbe, a ne dan podnošenja tužbe, u vezi čega tuženik ističe da postoji iscrpna praksa kako Vrhovnog suda Republike Hrvatske, tako i nižih sudova koju navodi u svom podnesku.

8. Uzimajući u obzir da je tužitelj povećao tužbeni zahtjev, a pri tome uzimajući u obzir nalaz i mišljenje vještaka, a u pogledu koje preinake nisu nastali posebni troškovi postupka, sud je temeljem članka 190. stavak 3. Zakona o parničnom postupku u („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 - dalje: ZPP), dopustio preinaku tužbenog zahtjeva jer smatra da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

9. Na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 27. svibnja 2024. u pogledu tijeka zastare u odnosu na preinačeni dio tužbenog zahtjeva zauzeto je pravno shvaćanje da u slučaju kad je preinaka tužbe povećanje postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva. S obzirom da je u konkretnom slučaju preinaka tužbe izvršena nakon provedenog vještačenja, te se temelji na istoj činjeničnoj osnovi, uzimajući u obzir navedeno pravno shvaćanje, podnošenjem tužbe u ovom sporu, prekinuta je zastara i u odnosu na preinačeni dio tužbe (povećanje zahtjeva).

10. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila od 13. listopada 2008. (list 7-11), podatke od 21. veljače 2019. s prilogima (list 12-21), obavijest od 8. siječnja 2013. (list 33), uz suglasnost zamjenika punomoćnika tužitelja pročitani su iskazi tužitelja (list 110-112), izvršen je uvid i pročitani nalaz i mišljenje vještaka Ivanke Špehar uz suglasnost zamjenika punomoćnika tužitelja (list 125-141), te je izvršen uvid u obračune (list 182-185).

11. Koje će činjenice uzeti kao dokazane sud je u smislu odredbi članka 8. ZPP odlučio prema svom uvjerenju, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

12. Uvidom u Ugovor o kreditu broj 3214632088/08 od 13. listopada 2008. (list 7-8) utvrđeno je da su isti zaključili tuženik, kao banka, i tužitelj, kao korisnik kredita, za iznos od 12.704,90 CHF protuvrijednost u kunama obračunata po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Namjena kredita je kupovina vozila, te je ugovorom određeno da je korisnik kredita dužan kreditoru platiti u anuitetima iznos isplaćenog kredita u kunsjoj protuvrijednosti, obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja.

13. Iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. proizlazi da je o tužbi Udruge Potrošač - Hrvatski savez udruge za zaštitu potrošača protiv osam poslovnih banaka među kojima je i ovdje tuženik, utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008.

povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih Ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovorenih strana pa je time postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) i to člancima 81., 82., 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

14.Uvidom u javno objavljenu presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. utvrđeno je da je u navedenom dijelu presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., potvrđena.

15.Odredbom članka 64. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/09, dalje ZZP/09) dodan je članak 138.a kojim je propisano da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. toga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 131. stavka 1. toga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

16.Prema odredbi članka 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14, 110/15, dalje ZZP/14), koji je na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog postupka, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavak 1. toga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavak 1. toga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

17.U smislu odredbe članka 502.c ZPP-a fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete i isplatu, što, po ocjeni ovoga suda, uključuje i parnice zbog stjecanja bez osnove, pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava iz članka 502.a. stavak 1. ZPP-a, te će u tom slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

18.Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Rev-18/2018-2 od 26. svibnja 2020. jasno je izrazio stav kako je odluka u kolektivnom sporu temeljem odredbe članka 502.c ZPP obvezujuća za sudove u pojedinačnim postupcima, odnosno sud je vezan za utvrđenja u kolektivnom sporu i dužan ih je primijeniti. Navedeno iz razloga, jer je svrha odredbe članka 118. ZZP/14 da se odluka iz postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača kojom je utvrđeno da je došlo do povrede propisa o zaštiti potrošača, obligatorno primijeni u pojedinačnim postupcima koje potrošači pokrenu kako bi ishodili konkretnu zaštitu svojih prava. Samo utvrđenje ništetnosti u postupku

za zaštitu kolektivnih interesa potrošača bilo bi bez konkretnog pravnog učinka kada potrošači ne bi svoja subjektivna prava mogli ostvariti u pojedinačnim postupcima.

19. Navedeni direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača koji obvezuje sudove proizlazi i iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019.

20. Tužitelj saslušana kao stranka (list 110-112), u svom iskazu naveo da je bio zainteresiran za kupnju osobnog vozila u Auto kući Culak d.o.o. u Koprivnici i to na kredit. Kada je bio u salonu Auto kuće Culak d.o.o. izabrao je osobno vozilo marke Dacia Sandero Base čija je cijena tada iznosila 58.000,00 kn, te su mu u toj auto kući rekli da moram donesti potvrdu o zadnjoj plaći radi ishođenja kredita za kupnju tog osobnog vozila, što je i učinio. Kada je donio potvrdu u autosalonu su mu predložili ugovor o kreditu za kupnju osobnog vozila, te je tada prvi put vidio da je taj kredit u valuti CHF, tzv. švicarcima. Pitao je zašto je kredit u toj valuti, a ne u valuti euro ili u kunama, koja je valuta na koju smo svi navikli, te od strane djelatnika u tom auto salonu su mu rekli da banka odobrava takve kredite za kupnju osobnih vozila kod njih i da se radi o izuzetno povoljnom kreditu, te je upoznat da će mu rata kredita biti oko 1.150,00 kn mjesečno. Navedeno je jedino što je znao vezano za kredit koji je podignut, osobno nikad nije bio u banci, niti mu je tko od strane banke rastumačio sadržaj ugovora, a niti mu je itko od strane djelatnika auto kuće objasnio sadržaj i uvjete ugovora, te mu tako nije bilo niti objašnjeno vezano uz promjenjivu kamatnu stopu. Nitko mu nije rekao o eventualnim mogućim rizicima vezano uz taj kredit, niti mu je bilo tko što nudio i sa njim pregovarao, već kako je naveo, rečeno mu je da je to izuzetno povoljan kredit, kolika je rata kredita i da je otplata na 5 godina i to je sve što je znao, te je takve uvjete i prihvatio. Tada je potpisao zahtjev za odobrenje kredita. Nakon nekog vremena pozvan je od strane Auto kuće Culak te mu je rečeno da je kredit odobren, te je pozvan da dođem kod njih gdje su mu uručili ugovor o namjenskom kreditu za kupnju motornog vozila i dali su mu još nekakvu dokumentaciju, te ga poslali da ode ovjeriti ugovor kod javnog bilježnika što je i učinio. Inače nikada, pa ni tada, nije bio klijent Zagrebačke banke, a u to vrijeme bio je klijent Erste & Steiermarkische Bank d.d. gdje je imao otvoren tekući račun na koji je primao plaću. Nekih posebnih iskustava sa podizanjem kredita nije imao jer je prije toga samo jednom i to negdje 80-tih godina prošlog stoljeća podigao kredit za renoviranje kuće, te se uopće ni ne sjećam visine toga kredita, niti uvjeta toga kredita. Sukladno sadržaju iz ugovora o kreditu otplaćivao je kredit u ratama kako je to bilo ugovoreno s time da je isplaćivao kredit u kunama preračunavajući tečaj CHF na dan plaćanja rate i to po tečaju kako je ugovoreno ugovorom o kreditu. Rate kredita je otplaćivao u rokovima kako je to bilo ugovoreno i kako je bilo u obračunu rata kredita kojeg je dobio zajedno sa ugovorom o kreditu. Nakon nekog vremena, možda nije prošla ni godinu dana, dobio je od tužene obavijest o promjenjivoj kamatnoj stopi i novi obračun otplate kredita, te nije nigdje reagirao vezano uz tu promjenu kamatne stope jer mu je tada još uvijek rata otplate kredita bila u nekim okvirima za koje bih mogao reći da je povoljna. Prva rata kredita mu je bila oko 1.150,00 kn, zadnja rata kredita je bila oko 1.550,00 kn, no u tom petogodišnjem razdoblju otplate kredita zbog promjene tečaja valute CHF rate kredita su se mijenjale, čak mu je jedno vrijeme rata kredita iznosila oko 1.850,00 kn. Osim ove jedne obavijesti tužene o promjeni kamatne stope i novog obračuna otplate kredita druge obavijesti nije dobivao. Kada su mu predložene obavijest o novostima u utvrđivanju visine kamatne stope od 8. siječnja 2013. koje se nalaze u spisu na listu 33, tužitelj je izjavio da se ne sjeća da li je tu obavijest primio, no istaknuo je da kod kuće ima svu dokumentaciju na

jednom mjestu koja se odnosi za kupnju predmetnog osobnog vozila, a koju sam dobio i od Auto kuće Culak i od tužene. Ne sjećam se sad točno, ali otprilike negdje u mjesecu studenom 2008. odnosno otprilike nakon nešto više od mjesec dana od potpisivanja ugovora o kreditu, predano mu je u posjed kupljeno osobno vozilo, te je knjižicom vozila morao otići u policiju gdje je evidentirano da postoji moja obveza otplate toga vozila na kredit. Osobno vozilo kupio je isključivo za svoje osobne potrebe, te u to vrijeme drugo osobno vozilo nije imao. U vrijeme kupnje osobnog vozila radio je na radnom mjestu domara u II. Osnovnoj školi u Bjelovaru. Nakon što je tečaj valute CHF tako reći podivljao, nije se išao raspitivati u poslovnici tužene, niti u Auto kuću Culak vezano za rate kredita, već je otplaćivao rate kako je morao i kredit je u cijelosti otplatio. U to vrijeme i nije bilo nikakvih naznaka da bi se moglo na bilo koji način utjecati na uvjete iz kredita.

21.Uzimajući u obzir iskaz tužitelja, te predmetni ugovor iz kojeg proizlazi da je namjena kredita kupnja vozila, nije utvrđeno da je podizanje predmetnog kredita bilo namijenjeno da bi služilo zanimanju tužitelja, njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, te stoga proizlazi da je u predmetnom postupku tužitelj imao status potrošača sukladno odredbi članka 3. točka 1. ZPP/03, kojom je određeno, da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju, niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

22.Sud smatra da iz svega navedenog proizlazi da je prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, tuženik svjesno propustio tužitelja u cijelosti informirati o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke o sklapanju ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, te promjenjivom kamatnom stopom koja se je mijenjala odlukama tuženika. Tuženik nije upoznao tužitelja o općem riziku vezanja glavnice kredita za valutu švicarski franak, o činjenici da je rizik promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj za valutu euro (jer se taj tečaj u određenoj mjeri u odnosu na kunu štiti), da je rast tečaja švicarskog franka gotovo potpuno izvjestan (s obzirom na nisku razinu u vrijeme sklapanja ugovora), kao ni o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope. O toj odredbi se prilikom sklapanja ugovora nije pojedinačno pregovaralo, već je tuženik odredbu unaprijed formulirao, te tužitelj nije utjecao, niti je mogao utjecati na takvu odredbu. Takvim postupanjem tuženik je počinio povredu ZZP/03, važećeg u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, što je suprotno načelu savjestnosti i poštenja i u konačnici je rezultiralo znatnom neravnotežom u pravima i obvezama na štetu tužitelja kao potrošača zbog čega su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se mijenja odlukama tuženika, te o vezanju glavnice kredita za valutu švicarski franak iz ugovora o kreditu nepoštene, a time i ništetne. Ništetnost navedenih odredbi u ugovorima o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom koja se je mijenjala odlukama tuženika, te s valutnom klauzulom u CHF potvrđene su pravomoćnim presudama donesenim povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Iznosi anuiteta u kunskoj protuvrijednosti koje je tužitelj tijekom otplate kredita plaćao tuženiku uslijed primjene nepoštenih i ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se je mijenjala odlukama tuženika i valutnoj klauzuli definitivno potvrđuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tužitelja budući da je kompletan rizik takvih odredbi prenesen na teret tužitelja koji se manifestirao upravo kroz izuzetno visok porast anuiteta. Odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se je mijenjala odlukama

tuženika i valutnoj klauzuli su jasno uočljive, no nisu lako razumljive. Naime, u tako složenim ekonomskim poslovima u kojima cijena ukupnog kredita ovisi o nizu tržišnih uvjeta, samo saznanje da je iznos kredita isplaćen u kunsnoj protuvrijednosti koja je vezana za tečaj druge valute, kao i promjenjiva kamatna stopa koja se je mijenjala odlukama tuženika, nije dovoljna informacija koja bi klijenta upozorila na djelovanje, rizik i učinak valutne klauzule i promjenjive kamatne stope na ukupni trošak kredita. Tuženik kao pravna osoba koja se bavi davanjem kredita, te ima službu za makroekonomske analize je mogao u bitnom predvidjeti utjecaj valutne klauzule i promjenjive kamatne stope koja se je mijenjala odlukama tuženika na ukupan trošak kredita. Naime, banke su pri sklapanju ugovora osigurale svoje interese osigurale na način da su ugovorile niz instrumenata osiguranja - sudužnici, suglasnosti o zapljeni, prijenos prava vlasništva i dr. pa su one u konačnici svoju tražbinu još zaštitile i ugovornim odredbama o valutnoj klauzuli i odredbama o promjenjivoj stopi kamate, čime tuženik u pravnom poslu nije preuzeo nikakav rizik za razliku od tužitelja na kojeg je u cijelosti prebačen rizik od eventualnih promjena na tržištu i posljedično izloženost u odnosu na ukupni trošak kredita. Stoga, okolnost da je tuženik upravo ovakve stipulacije u tipskom ugovoru predvidio, kao i da je predvidio niz instrumenata osiguranja, upućuje na zaključak da je znao za rizik sklapanja ugovora o kreditu u CHF i od tog rizika se zaštitio prevaljujući svaki rizik na drugu ugovornu stranu odnosno tužitelja. Tuženik je prilikom sklapanja ugovora o kreditu tužitelju kao potrošaču nametnuo ugovorne odredbe koje su tužitelja stavile u neravnotežan položaj, a koje odredbe stvaraju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama strana na štetu potrošača, što je suprotno osnovnim načelima obveznog odnosa, savjesnosti i poštenja.

23. Prema odredbi članka 3. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi članka 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

24. Odredbama članka 81. stavak 2. i 3. ZPP/03 i člankom 96. ZPP/09, koji su bili na snazi u spornom periodu, propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, posebice ako potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj. Stoga, opći uvjeti ugovora ne mogu valjano nadomjestiti pojedinačno pregovaranje. S obzirom na utvrđenja u ovom postupku iz kojih, po ocjeni ovoga suda, nedvojbeno proizlazi da je tuženik prilikom sklapanja ugovora o kreditu i trajanja ugovornog odnosa postupao suprotno načelima obveznog prava, Zakona o zaštiti potrošača i pravu EU, što je uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu tužitelja, slijedom čega je takvo postupanje tuženika nepošteno, a ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi, nepoštene, a time i ništete.

25. S obzirom na utvrđenu ništetnost ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula, a na koju ništetnost sud prema odredbi članka 327. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 156/22 i 155/23 – dalje u tekstu: ZOO), pazi po službenoj dužnosti, to se na

ugovorni odnos primjenjuje tečaj koji je važio u trenutku sklapanja ugovora, kako bi se uspostavila jednaka vrijednost činidaba u smislu odredbe članka 7. stavak 1. ZOO.

29. Takvo pravno shvaćanje proizlazi iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1172/2018-2 od 19. ožujka 2019.

26. Nadalje, odredbom članka 324. stavak 1. ZOO propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila, ni uvjet ugovora, ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Iz iskaza tužitelja, ne proizlazi da bi ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli bile uvjet ugovora ili odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, pa je sud zaključio da ugovor može opstati i unatoč ništetnim odredbama o valutnoj klauzuli. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da su ništetni dijelovi odredaba ugovora o kreditu kojim je ugovorena valutna klauzula.

27. Uzimajući u obzir sve navedeno, odnosno pravno utvrđenje iz postupaka kolektivne pravne zaštite, činjenicu da je tužitelj u predmetnom slučaju imao status potrošača, te djelomičnu ništetnost predmetnog Ugovora koja se odnosi na ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli proizlazi da se na pravni odnos stranaka primjenjuje kroz cijelo vrijeme otplate kredita tečaj CHF u odnosu na HRK kakav je bio na dan sklapanja Ugovora o kreditu, te je stoga zahtjev tužitelja osnovan u pogledu vraćanje onog što je tuženik primio na temelju ništetne ugovorne odredbe, odnosno novčane iznose koji čine razliku između rata kredita plaćenih i rata kredita obračunatih po tečaju CHF u odnosu na HRK kakav je bio na dan sklapanja ugovora, a temeljem odredbi članka 323. stavak 1. i članka 1111. stavak 1. ZOO.

28. Visina novčanih iznosa koji čine razliku između plaćenih rata predmetnog kredita, te rata kredita obračunatih bez primjene ništetnih ugovornih odredbi, sud je utvrdio provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja koje je povjereno stalnom sudskom vještaku Ivanki Špehar iz Bjelovara.

29. Dana 22. prosinca 2020. kod ovog suda zaprimljen je nalaz i mišljenje vještaka (list 125-141) u kojem su u tabeli 6 (list 139) navedeni iznosi po mjesecima koji predstavljaju razliku u isplatama mjesečnih iznosa primjenom tečaja CHF na dan isplate kredita iz predmetnog ugovora o kreditu i mjesečnih naplaćenih iznosa uz primjenu tečaja tuženika koji se vežu za tu valutu, za razdoblje od sklapanja ugovora o kreditu do otplate kredita i proizlazi da ista iznosi ukupno 14.228,91 kn.

30. Nalaz i mišljenje dostavljen je strankama radi eventualnih primjedbi i prijedloga, te kako niti jedna od stranaka nije predložila dopunu nalaza i mišljenja i eventualno saslušanje vještaka, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je u skladu s ostalim provedenim dokazima, te niti na koji način nije doveden u sumnju, a vještak se očitovao o svim spornim okolnostima u skladu s pravilima struke i znanosti.

31. Uzimajući u obzir da tužitelj tužbenim zahtjevom o kojem sud odlučuje u ovom postupku od 20. studenog 2025. (list 291-293) potražuje na ime pretplate tečajne razlike u odnosu na ratu u trenutku isplate kredita iznos od 1.855,36 eura/13.979,25 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedine iznose teče od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta, a koji iznosi su manji od iznosa koji proizlaze iz nalaza i

mišljenja vještaka, sud je, uzimajući u obzir sve navedeno, tužbeni zahtjev tužitelja utvrdio osnovanim.

32. Tužitelju su priznate kamate u skladu sa zatraženim, a pri tome uzimajući u obzir odredbu članka 1115. ZOO, koji glasi da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako su navedene pojedine odredbe ugovora nepoštene, to je tuženik, kao nepošteni stjecatelj dužan platiti i zatezne kamate na iznose koje je stekao nepoštenim postupanjem prilikom ugovaranja valutne klauzule od dana stjecanja. Slijedom navedenog, tužitelju pripadaju kamate kako je postavio tužbenim zahtjevom, te kako stoji u izreci presude, te je visina kamatne stope određena sukladno članku 29. stavak 2. i 8. ZOO.

33. Uzimajući u obzir sve navedeno sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim, te je odlučio kao u točki 1. izreke presude.

34. Prilikom donošenja odluke sud je uzeo u obzir da tuženik osporava visinu tražbine tužitelja s osnove ništetnih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli, no nije postavio zahtjev za isplatu, već prigovara visini tražbine tužitelja ističući prigovor da tužitelj nema pravo na isplatu dijela anuiteta kada je tečaj CHF prema kuni bio niži, odnosno povoljniji za tužitelja od onog koji je bio u vrijeme zaključenja ugovora, a prema kojem je u postupku utvrđena visina obveze tuženika. Kod ništetnih ugovora, isto kao i kod djelomično ništetnih ugovornih odredbi ugovora svaka strana ima pravo na restitucijski zahtjev temeljem čl. 323. st. 1. ZOO-a pri čemu je osnovna pretpostavka za odlučivanje o osnovanosti takvog zahtjeva da takav svoj restitucijski zahtjev pravilno postavi i istakne, odnosno ako se radi o tuženiku da postavi protutužbeni zahtjev, procesno pravni prigovor radi prebijanja ili materijalno pravni prigovor prijeboja. S obzirom da tuženik u ovom predmetu samo općenito stavlja materijalno pravni prigovor kojim samo osporava visinu potraživanja tužitelja temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu u CHF koje se odnose na ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF, sud zbog izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalno pravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva nije ovlašten, a niti dužan, umanjivati potraživanje tužitelja s negativnim tečajnim razlikama nastalim u razdoblju kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate. Navedeno je u skladu je i sa pravnim shvaćanjem zauzetim u presudi Vrhovnog suda republike Hrvatske poslovni broj Rev-549/2023-4 od 18. prosinca 2023. gdje je navedeno da tuženica samo općenito, kao u ovom slučaju (a istovjetno i u predmetu Rev 1277/2022), stavlja materijalno pravni prigovor kojim zapravo (samo) osporava visinu potraživanja tužitelja temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu koje se odnose na CHF valutnu klauzulu, te sud nije ovlašten niti dužan umanjivati potraživanje tužitelja s negativnim tečajnim razlikama nastalim u razdoblju kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate kredita.

35. U odnosu na prigovor zastre tuženika, sud je uzeo u obzir pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. koje glasi: "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora."

36.Stoga, u predmetima u kojima se primjenjuje pravno shvaćanje iz presude o kolektivnoj tužbi na temelju članka 502.c ZPP, a u ovoj pravnoj parnici se kako je naprijed obrazloženo primjenjuje, rok zastare nije počeo teći prije pravomoćnosti presude u kolektivnom sporu, odnosno zastarni rok počinje teći od pravomoćnosti odluke u kolektivnom sporu kojom je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF od 14. lipnja 2018. S obzirom da je tužba podnijeta 24. travnja 2019., zastara nije nastupila, te stoga prigovor zastare sud smatra neosnovan.

37.Punomoćnik tužitelja potraživao je troškove i to za sastav podneska od 20. studenog 2025. u iznosu od 200,00 eura, za zastupanje na ročištu 5. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eura, te na ime PDV-a u iznosu od 100,00 eura, a što ukupno čini iznos od 500,00 eura.

38.Uzimajući u obzir Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023) sud je utvrdio da su navedeni troškovi u cijelosti osnovano zatraženi sukladno poduzetim radnjama i troškovima koji su nastali. Prilikom donošenja odluke sud je uzeo u obzir da je presudom Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Daruvaru broj P-33/2019-35 od 14. srpnja 2022. u točki 2. naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 14.759,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 14. srpnja 2022. na ime prouzročenih troškova, te je stoga sud uzimajući u obzir odredbu članka 154. stavak 1. ZPP-a, kao i da je tužitelj u cijelosti uspio u postupku prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, odlučio kao u točki 2. izreke psude.

U Daruvaru 26. svibnja 2026.

Sudac

Damir Palatinuš

P O U K A : Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom županijskom sudu, pismeno u tri primjerka.

PRESUDA I RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnik Marija Petrač Sokač iz Križevaca
2. Odvjetničko društvo Porobija & Porobija, Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-8d36e**

Kontrolni broj: **01b34-98b79-37a39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.